

Sygnatura akt VI Ka 1129/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 grudnia 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Łata

Protokolant Mateusz Pietuch

przy udziale E. P. przedstawiciela Urzędu Celnego w R.

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 r.

sprawy **A. G.** ur. (...) w G.

syna R. i B.

oskarżonego z art. 65§1 i 3 kks w zbiegu z art. 91§1 i 4 kks w zw. z art. 7§1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 18 sierpnia 2016 r. sygnatura akt III K 345/16

na mocy art. 437 kpk, 438 kpk, 624§1 kpk w związku z art. 113§1 kks

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób iż:

- a. obniża rozmiar wymierzonej w pkt. 1 kary grzywny do 100 (sto) stawek dziennych;
- b. na mocy art. 63§1 kk w związku z art. 20§2 kks zalicza oskarżonemu na poczet grzywny wymierzonej w pkt. 1 okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11.09.2015 roku i uznaje grzywnę za wykonaną do wysokości 2 (dwóch) stawek dziennych;
- c. na mocy art. 624§1 kpk w związku z art. 113§1 kks zwalnia oskarżonego w całości od wydatków za postępowanie przed Sądem I instancji oraz od opłaty od wymierzonej grzywny – orzeczonych w pkt. 4, wydatkami tymi obciążając Skarb Państwa;

2. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

3. zwalnia oskarżonego w całości od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając jego wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 1129/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje.

Apelacja obrońcy okazała się skuteczna o tyle, iż w następstwie jej wywiedzenia należało zmienić zapadły wyrok poprzez:

- a) obniżenie rozmiaru grzywny wymierzonej w pkt. 1 do 100 stawek dziennych;
- b) zaliczenie - z mocy art. 63§1 kk w zw. z art. 20§2 kks – na poczet grzywny wymierzonej w pkt. 1 okresu rzeczywistego pozbawienia oskarżonego wolności w sprawie w dniu 11 września 2015r. i uznanie grzywny za wykonaną do wysokości dwóch stawek dziennych;
- c) zwolnienie – na mocy art. 624§1 kpk w zw. z art. 113§1 kks – oskarżonego w całości od wydatków za postępowanie przed Sądem I instancji oraz od opłaty od wymierzonej grzywny – orzeczonych w pkt. 4, wydatkami tymi obciążając Skarb Państwa.

Sąd I instancji starannie przeprowadził postępowanie dowodowe i w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku dokonał prawidłowej analizy oraz oceny przeprowadzonego na rozprawie głównej materiału dowodowego. W świetle niekwestionowanych przez skarżącego ustaleń faktycznych okoliczności czynu przypisanego A. G. i wina oskarżonego nie budzą najmniejszych wątpliwości. Także przyjęta przez Sąd merytoryczna kwalifikacja prawna jego zachowań jest trafna.

Nie w pełni natomiast można było zgodzić się z rozmiarem grzywny wymierzonej przez Sąd Rejonowy. W zakresie oceny stopnia szkodliwości społecznej przestępstwa skarbowego, jakiego dopuścił A. G. oraz natężenia jego winy, co z kolei wywiera bezpośredni wpływ na określenie liczby dziennych stawek grzywny – w niedostatecznym zakresie uwzględnił czynnik niekaralności oskarżonego. Nadto przyznanie się do zarzuczonego czynu zostało wzięte pod rozwagę przez Sąd odwoławczy.

Gdy chodziło o pierwszy z nich, aktualne dane o karalności uzyskane przez Sąd Okręgowy wskazywały, co prawda na zapadnięcie względem oskarżonego dwóch wyroków skazujących, jednakże – jak już wspomniano – Sąd orzekający przyjął tu (zgodnie z posiadanymi przez siebie i aktualnymi w czasie wyrokowania danymi – vide: K-17) niekaralność A. G.. Okoliczność powyższa nie mogła natomiast zostać oceniona odmiennie w postępowaniu drugoinstancyjnym w obliczu zaskarżenia wyroku wyłącznie na korzyść oskarżonego i działania zasady zakazu reformationis in peius przed Sądem odwoławczym. Ponadto – zgodnie z uaktualnioną kartą karną A. G. w obu przypadkach ujętych w niej wyroków chodziło o skazania następcze, czyli mające miejsce po zdarzeniu, będącym przedmiotem osądu w badanej sprawie na czas orzekania przez Sąd I instancji oskarżony był zatem z całą pewnością osobą niekaraną.

Po wtóre, co do drugiego ze wspomnianych czynników, oskarżony nie kwestionował swego sprawstwa i winy, gdy osobiście stanął się przed Sądem Okręgowym.

Sąd odwoławczy rozstrzygając problematykę rozmiaru obciążeń finansowych wynikających z zaskarżonego wyroku miał na względzie również realne możliwości finansowe i majątkowe A. G. stosunkowo obszernie zaprezentowane w apelacji oraz na rozprawie przed Sądem odwoławczym.

Sąd II instancji uznał zatem, iż kara grzywny w wysokości 100 stawek dziennych (przy zachowaniu dotychczasowego rozmiaru jednej stawki dziennej) nie będzie razić nieadekwatną do stopnia zawinienia i szkodliwości społecznej – niewspółmierną łagodnością. Czynnik sytuacji finansowej oskarżonego spowodował natomiast zwolnienie go od wydatków za postępowanie rozpoznawcze oraz od opłaty od wymierzonej przez Sąd Rejonowy grzywny, jak również od kosztów sądowych na instancję odwoławczą.

W pozostałej części wyrok jako słuszny utrzymany został w mocy. O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono jak w pkt. 3 wyroku niniejszego.